

Československá armáda -- naše chloub a naděje

POSLEDNĚ bojovala česká vojska pod vlastními prapory na nešťastném přání na západ od Prahy, na Bílé Hoře, osudného 8. listopadu, 1620, kde přišli jsme o svoji samostatnost...

Na konci epochy slavného českého válečnictví udává se rok 1467, kdy potlačeny byly proslulé roty české, které od roku 1435 až do roku 1466 jako zbytky slavných vojsk husitských...

Těhdy, když slavné roty české obhajovaly horní zemi uherskou před proradnými Uhry, kteří už tehdy snažili se zdržeti ducha slovanského národa...

Až na podměstí pešťanská nabíhali Čechové a plenili; od Nového Budína bylo vidati dým jejich ohňů, jež za noci dříve zářily do temna zamíle roviny jako horoucí, krvavé mezníky...

Zachovej nám osud Jirásků! Jak slavnou napsati bude mocí historie o obnovené české válečnické slávě! Jak nepatrnými vůči té novodobé slávě československých vojsk budou episoďy v horní zemi uherské!

Proti Němcům v zájmu jímého slovanského národa nebojují Čechové na cizí půdě v současné válce poprvé. Slavný husitský hejtmán, Čapek ze Sán, vydal se na válečné tažení proti pruským křižovníkům...

Prapor, vyznačený z rukou statečných moravského praporečnicka v posledním boji u letohrádku Hvězdy na Bílé Hoře, po téměř tři sta let ležel poslápaný. Teprve velká světová válka popřála Čechům příležitost, aby jej znovu zvedli, zlíbali a pod jeho švelem znovu...

Vznik československé armády dlužno klásti už do doby narození k válce proti bratrskému národu srbskému. V tom okamžiku, kdy českí vojáci, pochodující ulicemi Prahy ku vlakům...

Ale s tímto sběhnutím se nespokojil. Přál si, aby byla mu poskytnuta příležitost bojovati proti starobylému nepříteli, přál si příležitost bojovati za osvobození národa československého.

jej v minulosti jenom bila, za sesílení moci, která jej jenom utlačovala. Nedal se zmásti obrátem v smýšlení Němců rakouských...

Na 300.000 československých hochů šloho na stranu ruskou. Dojemné historky vypravují se o tom, jak naši napomáhali Rusům a jak mafiili rakouské snahy. Přecházeli na ruskou stranu hromadně...

Velitelem československého vojska ve Francii je generál Janin, znamenitý voják a dobrý přítel českého národa...

tření, bojovali první českí bojovníci v řadách spojených již ve Francii. Hrstka jich byla jenom, ale vyznamenala se. Byli to hlavně členové pařížské kolonie a cizinecké legie...

V téže roce po dlouhém vyjednávání s vládou ruskou rozšířena byla tato husitská družina na první pluk československé armády Jana Husa. Po té přikročeno bylo k organizaci druhého pluku...

Za staré carské vlády -- dnes již víme proč -- organizace československého vojska narážela na veliké potíže. Ruská vláda byla germanofilská a nechtěla učiniti ničeho, co by příliš poškodilo...

První autentické zprávy o anabasi československé armády Sibiří přinesl kapitán Vladimír S. Hurbán, syn slavného slovanského básníka Svatopluka Hurbana Vajnanského...

Od bitvy u Zborova, po které generál Brusilov ve svém úžasu nad českou mužností propočl památná slova: "Rusové by měli padnouti před Čechy na kolena!"

Po bitvě u Zborova šla organizace našeho vojska ku předu v Rusku velice rychle. V samostatném Kyjevě shromáždilo se tak velké množství československých zajatců, toužících po vstupu do československé armády...

Co odehrálo se po uzavření míru v Břestu Litevském, je dostatečně známo. Československá armáda ocitla se ve velkém nebezpečí. Ale měla ve svém středu Masaryka a jeho diplomaci...

Historie československých armád na západních bojištích není tak romantičnou, neméně shromáždování věrných českých dětí pod prapory československé má v sobě mnoho romantičkových žvítů...

Dne 16. prosince, 1917, po provedení přípravných prací vydal prezident francouzské republiky Poincaré, dekret, kterým dává se svolení k utvoření samostatné armády československé na půdě Francie...

Zároveň tato armáda tvořili českí a slovenští vojáci, kteří nalezali se ve francouzských armádách a oddíly, které dopraveny byly z Ruska přes Archangelsk...

Armáda naše v Italii má 20.000 až 25.000 mužů. Stejně zde stále organizují se nové pluky a je možné, že i tu počet tento je větší. Počítáme-li, že v Rusku nalezá se ve zbrani nejméně 120.000 československých lidí...

Vysoké vztyčili prapor, vyznačený z rukou statečných Moravanů téměř před třemi sty roky na Bílé Hoře. Pomstí Hornu Bílou, pomstí trisaleté krávdy, splní nadějí, jež ve své děti kladla ztýraná Matka Vlast...

Přišlo ale doba, přijde snad už tady, zavoláme bratry, zjiskříme své zraky, co nám zradni lidé zradou učinili, mečem svaté pravdy nečinme taky.

Zlato jest dobré na svém místě, ale živoucí, stateční a vlastenečtí mužové jsou lepší než zlato. Proč bychom neměli uiti trpělivou důvěru v konečnou spravedlnost lidu? Je-li v celém světě větší nebo lepší naděje? Pravím, že nikdo není dosti dobrý, aby jinému vládnul bez jeho svolení. Pravím, že to jest hlavní zásada a kotva amerického republikanismu.

— Abraham Lincoln.